

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

ensisijaisesti:

- määrää komission esittämään kaikki sen riidanalaisen päätöksen perusteena olevat asiakirjat yhdessä kaikkien tähän asiaan liittyvien – myös luonteeltaan hallinnollisten – asiakirjojen kanssa, joihin kuuluvat muun muassa asiakirjat, joiden johdosta komissio järjesti vuonna 1993 tarkastusmatkan Turkkiin televisiolaitteita koskevien ATR-tavaratodistusten antamisen tarkastamiseksi, tämän matkan tulokset ja sen johdosta laaditut kertomukset, komission ja jäsenvaltioiden sekä komission ja Turkin viranomaisten välillä asian osalta mahdollisesti käyty kirjeenvaihto, jne., jotta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi tutkia nämä asiakirjat; kantaja vaatii, että samat asiakirjat on esitettävä myös sille, jotta se voi tutkia, voiko se käyttää niitä tämän kanteen ja siinä esitettyjen kanneperusteiden lisätukena,
- kumoaa Euroopan yhteisöjen komission 14.12.1999 tekemän päätöksen (Päätös C(1999) 4419 lopull.), jossa komissio hylkäsi Belgian kuningaskunnan kantajan puolesta tekemän hakemuksen Turkista 8.10.1991–28.5.1993 tuotujen televisiolaitteiden tullien jälkitullauksesta vapauttamisesta tai tullien peruuttamisesta,
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Toissijaisesti siltä varalta, että komission päätöstä ei kumottaisi:

- velvoittaa komission siitä huolimatta vastaamaan tämän oikeudenkäynnin oikeudenkäyntikuluista (omistaan ja kantajan),

tai ainakin

- velvoittaa komission vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii EY 230 artiklan 4 kohdan perusteella kumoamaan komission 14.12.1999 tekemän päätöksen, jossa komissio hylkäsi Belgian kuningaskunnan kantajan puolesta tekemän hakemuksen Turkista 8.10.1991–28.5.1993 tuotujen televisiolaitteiden tullien jälkitullauksesta vapauttamisesta tai tullien peruuttamisesta.

Se esittää vaatimuksensa tueksi seuraavat kanneperusteet:

- Puolustautumisoikeuksien loukkaaminen, asetuksen N:o 2454/93 872a ja 906a artiklan rikkominen, asianosaisten prosessuaalisen yhdenvertaisuuden ja hyvän hallinnon periaatteiden loukkaaminen. Aikooaan poiketa tullihallinnon kannasta komissio ei ollut huolehtinut siitä, että kansalliset hallintoviranomaiset kuulevat kantajaa. Komissio ei ollut toimittanut kantajalle asiakirjoja ja kirjelmiä, joiden perusteella se suhtautui epäilevästi jälkitullauksesta vapauttamiseen ja/tai tullien peruuttamiseen. Komissio on loukannut asianosaisten prosessuaalisen yhdenvertaisuuden periaatetta siksi, ettei se ollut toimittanut asiakirjoja, jotka olisivat voineet tukea kantajan esittämiä väitteitä ja niiden perusteluita.
- Asetuksen N:o 1697/79 5 artiklan 2 kohdan rikkominen. Komissio on katsonut virheellisesti, että tämän artiklan soveltamisedellytykset eivät täyttyneet.
- Asetuksen N:o 1430/79 13 artiklan 1 rikkominen. Komissio on katsonut virheellisesti, että esillä olevan asian olosuhteiden osalta ei ole kysymyksessä tässä artiklassa tarkoitettu "eritystilanne".
- Perusteluvelvollisuuden loukkaaminen (EY 253 artikla).
- Toissijaisesti: Suhteellisuusperiaatteen loukkaaminen ja EY-Turkki – assosiaatiosopimuksen lisäpöytäkirjan 2 artiklan 1 kohdan ja 3 artiklan 1 kohdan rikkominen.

NKK Corporationin 23.3.2000 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-67/00)

(2000/C 149/74)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

NKK Corporation (Tokio) on nostanut 23.3.2000 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat solicitorit Martin Smith ja Conor Maguire asianajotoimistosta Simmons & Simmons, Bryssel.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- EY 230 artiklan nojalla tutkii riidanalaisen päätöksen lainmukaisuuden ja kumoaa sen kantajaa koskevilta osin EY 231 artiklan nojalla, vaihtoehtoisesti;

- päätyessään pysyttämään päätöksen kokonaisuudessaan tai osittain alentaa sakon määrää EY 229 artiklan nojalla.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Riidanalaisessa päätöksessä komissio väittää kantajan olleen vuosien 1995 ja 1997 välillä osallisena sopimuksessa, jonka tavoitteena ja seurauksena oli kilpailun rajoittaminen tai vääristäminen saumattomien teräsputkien markkinoilla yhteisössä, millä oli vaikutuksia jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. Kanteessa kyseenalaistetaan tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja koskeva komission arviointi kuuden kanneperusteen avulla, jotka ovat seuraavat:

- ilmeinen virhe asian tosiseikkojen arvioinnissa
- kaupan esteiden, jotka ovat luonnollinen selitys sille, että kantaja ei toiminut Ranskan, Saksan ja Italian markkinoilla väitetyn rikkomisen aikana, virheellinen arviointi
- olennaisten menettelyllisten oikeuksien loukkaus, kun kantajan ei annettu käyttää puolustautumisoikeuksiaan täysipainoisesti ja kun otetaan huomioon se tapa, jolla komissio sai todistusaineistona kantajaa vastaan käytetyt asiakirjat
- komission asiakirjojen muodostaman todistusaineiston virheellinen arviointi, sillä tämä aineisto ei puolla päätöksen perustelujen 164 kohdassa todettua ja heikentää kantajaa vastaan suunnattujen pääasiallisten perusteiden pätevyyttä ja täsmällisyyttä
- virheellinen oikeudellinen arviointi, mitä tulee kantajan väitettyyn osallisuuteen rikkomisessa ja
- kantajalle määrätyn sakon jättäminen alentamatta asiaa koskevista komission ohjeista ilmenevien periaatteiden mukaisesti.

P. E. Hoyerin 23.3.2000 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-70/00)

(2000/C 149/75)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

P. E. Hoyer, kotipaikka Hoeilaart (Belgia), on nostanut 23.3.2000 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustaja on asianajaja G. van der Wal, Bryssel, ja prosessiosoite Luxemburgissa on asianajotoimisto A. May, 398 route d'Esch.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoo 24.1.2000 päivätyn riidanalaisen päätöksen ja
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja on työskennellyt vuodesta 1984 lähtien komissiossa väliaikaisena toimihenkilönä (tulkki). Hänen määräaikainen palvelussuhteensa on uusittu joitakin kertoja. Vuonna 1988 hänen palvelussuhteensa väliaikaisena toimihenkilönä jatkettiin toistaiseksi. Samalla hänet veloitettiin osallistumaan seuraavaan tulkeille järjestettävään ulkoiseen kilpailuun. Vuonna 1989 kantaja ilmoittautui sisäiseen kilpailuun COM/LA/2/89, jossa hän ei menestynyt. Hänen valituksensa valintalautakunnan tätä koskevasta päätöksestä hyväksyttiin. Myös hänen valituksensa päätöksestä, jolla hänen palvelukseen ottamisestaan väliaikaiseksi toimihenkilöksi tehty sopimus lakkautettiin, hyväksyttiin. Tehtyjen sopimusten vastaisesti komissio päätti käynnistää sisäisen kilpailun COM/LA/2/89 uudelleen ja jatkaa sitä, ja kantajaa kehoitettiin osallistumaan siihen. Hän ei menestynyt tässä kilpailussa. Sen jälkeen komissio lakkautti hänen toistaiseksi voimassa olleen sopimuksensa viitaten edellä mainitun sisäisen kilpailun valintalautakunnan päätökseen. Hänen valituksensa tästä päätöksestä hylättiin. Komissio pysytti irtisanomispäätöksen 24.1.2000 päivätyllä päätöksellä. Käsiteltävänä oleva kanne kohdistuu tähän irtisanomispäätökseen.

Kanneperusteet:

- irtisanomispäätös on virheellisesti perustettu edellä mainitun sisäisen kilpailun valintalautakunnan päätökseen olla ottamatta kantajaa soveltuvien hakijoiden luetteloon;